

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. III. Sanctorum Patrum testimonia expenduntur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](#)

DISPUTATIO QVARTA

416.

bus, hoc debet intelligi in salutem & gratiam omnium.

Addo, quod si verba illa Scriptura significarent tamum Christi redemptionem esse ex parte sua premium sufficiens valore, sed non ordinatione Dei & Christi, destinatum in salutem hominum, posset eadem proprietate Christus dicti mortuus & crucifixus pro Dæmonibus, cum premium sanguinis & mortis ejus, ut pote valoris infiniti, fuerit de se sufficientissimum ad redimendos non solum homines, sed etiam Dæmones, si voluisset illud ordinare pro eorum salute & redemptione.

Contra secundam evasionem est etiam efficax argumentum ex verbis Apostoli 2 ad Corinthi, 3, lupi relatis: Si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt &c. Quo loco probat quod omnes & singuli homines mortui sunt, id est contraxerant debitum moriendi in Adamo, ex eo quod Christus pro omnibus mortuus est: Atqui omnes omnino distributivè mortui sunt in Adamo, & in eo contraxerunt debitum moriendi: Ergo & Christus mortuus est pro omnibus, & singulis hominibus distributivè, & non solum pro generibus singulorum. Quo arguendo utilius A. Augustinus lib. 6, adversus Julianum cap. 4, ubi probat omnes & singulos homines contraxisse per carnem originale, ex illo loco Pauli & infer tam verè omnes homines mortuus est: in Adamo, quia verè pro omnibus Christus mortuus est: Sed omnes & singuli mortui sunt in Adamo: Ergo pro omnibus & singulis Christus mortuus est.

§. III.

Sanctorum Patrum testimonia expenduntur.

29. IN eandem veritatem unanimiter conspirant SS. Patres, tam Graeci, quam Latini, quorum aliqua testimonia illustriora referre sufficit. Ex Graecis igitur Nazianzenus orat, 25, ait: Omnes circa ullam exceptionem instaurati sumus per carnem Adamum, qui primi ad particeps fuimus, & a serpente decepti, & peccato mortui. Et Chrysostomus homil. 4, in cap. 2. Epist. ad Hebreos: Gratia Dei pro omnibus existaret mortuus: non pro fidelibus tantum, sed pro universo mundo, ipse enim pro omnibus mortuus est. Similiter Epiphanius haeresiis. Pro toto quotidie mundo se obtulit ipse victimam, ipse sacrificium, ipse sacerdos, ipse altare, ipse Deus, ipse homo, ipse Rex, ipse Pontifex, ipse oys: omnia id nobis prouobis facta est, ut nobis omnibus, omnibus modu vita fieret.

30. Ex Latinis vero idem diceret affirmant Ambrosius serm. in Psalm. 118, versu 64, sic dicens: Mysticus sol, ille iustitia omnibus ortus est, omnibus venit, omnibus passus est, & omnibus resurrexit. Et Leo Pa-pa lerm. 11, de passione, ubi sic ait: Pro omnibus impio mortuo Domino, etiam Judas in eo potuisse consequi remedium, si non festinasset ad laqueum. Et lerm. 1. de Nativitate Domini, Dominus noster peccati mortisque destructor, sic nulum a reatu liberum riperit, ita liberando omnibus venit. Prosper etiam libro 2. de vocat. Ge. 15, cap. 16, eandem veritatem apertissime tradidit, his verbis: Nulla ratio dubitandi est, Iesum Christum Dominum nostrum pro impiis & peccatoribus mortuum, & quorum numero si aliqui liber inventus est, noui est pro omnibus mortuus Christus; sed prius pro omnibus mortuus Christus.

Plurima etiam extant Augustini testimonia in eisdem rei confirmationem, quae vitandas con-

A fusionis gratia ad quatuor classes reducam, primi generis ea sunt, quibus S. Doctor differunt, affirmat pro iis omnibus Christum obisse, quos in mundi fine judicabit. Omnium summam complectuntur aurea haec verba quae habentur Psal. 95, sub finem: Iudicabit orbem terrarum in equitate: non partem, quia non partem emit: totum iudicari habet, quia PRO TOTO PRET:UM DEDIT. Explicat paulo post quid nomine orbis terrarum intelligat. Iudicabit orbem terrarum in equitate, & populos in veritate sua. Quae est aquitas & veritas? Congregabit secum electos suos ad iudicandum, extrahit separabit & invicem Positum est enim alios ad descendentes, alios ad subiugandos &c. Igitur orbis terrarum nomine eos omnes intelligit, qui in iudicio cum ad dexteram, cum ad sinistram collocantur, id est electos omnes ac reprobos, adeo que cum assentit Christum iudicatur totum orbem, quia totum emit, dilectio significat, Christum electos ac reprobos omnes iudicatur, quia pro electis & reprobis sanguinem fudit. Totum iudicare habet, quia pro ioto sanguinem dedit.

Adit libro 2. de Symb. ad Caecilium, cap. 3. Christum reprobis & maximè Iudeis crucifixoribus dicatur in die iudicij: Videtur velox qua in flexu, agnosca id latu quod pupilli quoniam & per vos, & PROPTER VOS apostolus est, nec tamen intrare voluisti. Quod Laurentius Justinianus libro ligni vita cap. 4, aliis verbis expressit; Apparet (inquit) crux in ostensione iustitiae, ut appareat quida iustus in reprobis sit damnatus, ad quos Dominus Iesus in spiritu sic loqueritur: propter vos factus sum homo, propter vos eligatus, confessus, aelius, flagellatus, & crucifixus. Vnde tantum ne carum fructus injuriarum? Ego per eum sanguinem mei, quem dedit pro redemptione animarum vestiarum. Vbi est servus tu mea, quam pretio datum meum intermixtus deus &c. Stimula habet Casarius Arelatensis homil. 27, ubi etiam assentit, Christum omnibus vulnera sua cum expiacione ostensurum, quia primus erit in reos iumenta eisdem datur pro finita cicatrix.

Testimonia secundæ classis ea sunt, quibus Augustinus docet multos re ipsa petre & dannari, pro quibus salute donandis Christus mortuus est. Nam in Psalmum 68, sub fine, loquens de Iuda proditore, quem constat esse reprobum & damnatum, assentit Christum cum redimere voluisse, atque ut illi vitam eternam conferret, sanguinem suum impendisse: Christus patitur venientem (inquit) & puniri per quimpsum est, nam Iudas traditor punitus est. Sed nos redemimur sanguine suo, & puniri eum de pretio suo. Projicit enim pretium argenti, quo ab illo Dominus redemitur, nam agnoverit pretium quo ipse a Domino redemitur.

Nec valet responso Jansenii dicenti Christum pro reprobis mortuum esse, ut baptismum sive gratiam aliquam temporalem conquerentur, non vero ut ad salutem pervenirent aeternam. Nam D. Thomas in cap. 8. Epist. 1. ad Corinthios, haec verba Apostoli: Peribit infirmus in tua similitudine fratris pro quo Christus mortuus est, sic interpretatur. Peribit infirmus in tua scientia fratris, PROPTER QUEM SALVANDUM, Christus mortuus est.

Addo, quod cum gratia quam in baptismo accipimus, ex natura sua medium sit ad aeternam beatitudinem ordinatum, non potest Christus velle serio ejusmodi gratiam aliqui tribuere, nisi ex intentione seu voluntate antecedente, aeternam salutem illi conferre aedat.

Ad tertiam

⁴⁶ Ad tertiam classem ea testimonia pertinent A sanguinem suum funderet. Ideo in cruce suspensum, ut omnes ad se traheret. Ideo denique crucifixum, ut crux Christi non templi esset arca, sed mundi, ut loquitur Leo Papa serm. 8. de Passione.

§. IV.

Absurdis & inconvenientibus Jansenii error exploditur.

IN numeris ferè sunt absurdā & inconvenientia quæ ex Jansenii sententia sequi videntur, nos hic tanquam præcipua & manifestiora colligimus.

In primis ergo hac sententia facit charitatem Christi erga homines angustam, nam juxta illam Christus innumeris hominibus claudit viscerat ux misericordie, & illos ab effectu charitatis excludit; cāmque facit stricitionem & angustiorem, quām debet esse caritas cuiuscumque fidelis, quā debet ad omnes homines se extenderet, & dicere quod Paulus ad Philippienses dicebat: Teftis est mihi Deus quomodo cupiam vos in visceribus Iesu Christi. Vnde Augustinus serm. 60. de Tempore: Si boni tantummodo amandi sunt, quid dicimus de Deo nostro, de quo scriptum est: Si Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret. Quid enim boni fecerat mundus, ut eum sic dilexerit Deus? Omnes enī homines non solum malos, sed etiam impios, originali peccato mortuos, in anima Christus invenit, & tamen cum tales essemus dilexit nos.

Secundū, Jansenius facit charitatem Christi simulata: nam si Christus non voluisse (voluntate faltē antecedenti) salutem Judæorum, nec pro eis offere Patri premium sui sanguinis intendisset, procul dubio simulata & fictitia fuisset eius charitas, quando cum lachrimis dicebat: terufatem Ierusalem que occidit Prophetas, quoties vobis congregare filios tuos &c.

Terterū, si pro omnium ac singulorum salute Christus non obierit, mutat unum ex præcipuis fidelium nostris fundamētis: nam juxta doctrinam & institutionem Ecclesie unusquisque fidelis tenetur credere, Christum esse suum Redemptorem, non minus quam Deum esse suum Creatorem, & illum ut talēm invocare: At hoc non potest credere, si Christus aliquorum tantum Redemptor est; præsertim vero, si dicatur esse tantum Redemptor Electorum; de quorum numero se eile nemo credere potest sine speciali revelatione, ut definit Tridentinum sēc. 6. cap. 13. Ergo &c. Unde contra Jansenium instaurare possumus argumentum quo adversus Calvinistis utitur Malerus, Anverpiensis Episcopus. Omnes omnino, adeoque etiam reprobi, tenentur credere Dei Filium pro ipsorum salute mortuum esse, ut patet ex illo Symboli Nicæni: Qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit de cœlo &c. At non tenentur credere aliquid falsum, aut dubium; cum fides theologica quæ a nobis exigitur, nec circa falsum, nec circa dubium versari possit: Ergo nedum verum, sed etiam certum & indubitatum est, Dei Filium pro omnium, atque adeo etiam pro reproborum salute, mortuum esse. Unde in Concilio Carissimæ anno 846. celebrato cap. 4. sic dicitur: Christus Iesus Dominus noster, sicut nullus homo est, fuit, vel erit, cuius in illo natura assumpta non fuerit, ita nullus est, fuit, vel erit homo, pro quo passus non fuerit, licet non omnes passionis ejus mysterio redimantur. Eadem veritas expresse traditur à Trident.

Tom. I.

G G

sēc.